

Interpellation: Våldet går inte i pension

Sexuellt våld och våld i nära relationer upphör inte när vi blir äldre. Äldre människor är inte en homogen grupp, men något som är gemensamt för gruppen är att vi med hög ålder blir mer beroende av anhöriga och vårdpersonal, och mer isolerade från det övriga samhället. Våldet kan då bli svårare att upptäcka, och vi är mer sårbara för att bli utsatta för våld när vi befinner oss i en beroendesituation till andra.

Länsstyrelsen Uppsala Län har tillsammans med Diakonistiftelsen Samariterhemmet det senaste året anordnat två utbildningsdagar med namnet “#metoo65+ - Våldet går inte i pension”.

Utbildningsdagarna har behandlat sexuellt våld och våld i nära relationer hos människor över 65 år, samt hur våld kan upptäckas och förebyggas. Något som särskilt lyftes var hur kommunens medarbetare inom vård och omsorg har en unik möjlighet att både upptäcka sexuellt våld och våld i nära relationer.

Äldreomsorgen tillhör en av de enheter där frågor om våld ställs mer sällan än någon annanstans. Screening, alltså att rutinmässigt ställa frågor om våld, har visat sig ha en hög effekt för att upptäcka våld i nära relationer. Äldreomsorgen har där en unik möjlighet till att upptäcka våld då vi ofta möter brukare i hemmet, då vi arbetar nära brukare, och då det ofta förekommer årligt återkommande utvärderingssamtal med brukarna. Ändå tycks både rutiner och handlingsplaner för att upptäcka och förebygga våld saknas.

Med anledning av detta vill jag fråga äldrenämndens ordförande Caroline Hoffstedt:

- Hur jobbar Uppsala kommun för att upptäcka sexuellt våld och våld i nära relationer hos kommunens äldre?
- Kompetensutbildas kommunens vårdpersonal i att upptäcka våld och dess olika uttryck?
- Vilka rutiner har Uppsala kommun kring upptäckande av våld och våld i nära relationer hos kommunens brukare?
- Finns det planer på att införa screening-processer inom äldreomsorgen för att upptäcka våld och våld i nära relationer?

Stina Jansson (F!)